

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากศัพท์เป็นองค์ประกอบสำคัญของภาษาและมีส่วนเกี่ยวข้องกับ การทดสอบทางภาษา ไม่ว่าจะใช้เทคนิคใดๆ เช่นการเขียนบทความ การเขียนตามคำบอก การอ่านเอาความ ดังนั้นจึงมีบทความและตำราต่างๆมากมายที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบศัพท์ แต่ตำราที่กล่าวถึงการทดสอบศัพท์โดยตรงที่สำคัญมี Language Testing ซึ่งแต่งโดย โรเบิร์ต ลาโด (Robert Lado)^๑ และ Testing English as a Second Language ซึ่งแต่งโดย เดวิด พี.แฮร์ริส (David P. Harris)^๒ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เป็นหลักในการสร้างแบบสอบครั้งนี้

แฮร์ริส (Harris) ให้หลักที่ควรคำนึงในการสร้างแบบสอบว่าก่อนอื่นจะต้องพิจารณาว่าแบบสอบนั้นสร้างขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายใด เนื่องจากแบบสอบแยกได้เป็น ๓ ประเภทคือ

๑. แบบสอบความถนัดเพื่อศึกษาความสามารถเฉพาะตัวบุคคลในแขนงใดแขนงหนึ่ง หรือในการเรียนวิชาการใดวิชาการหนึ่ง

๒. แบบสอบความสามารถทั่วไปเพื่อวัดความสามารถที่บุคคลมีอยู่ขณะนั้น (จากผลของการเรียนและประสบการณ์ที่สะสมมา) และสามารถใช้เป็นแนวทางในการทำนายความสามารถในอนาคต

๓. แบบสอบสัมฤทธิผลแสดงขอบเขตความสามารถที่บุคคลมีในทักษะเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือในเนื้อหาวิชาที่กำหนดให้^๓

จึงอาจกล่าวได้ว่าแบบสอบนั้นสามารถใช้เป็นเครื่องมือวัดความสำเร็จในปัจจุบัน

^๑ Robert Lado, Language Testing (London: Longman Group Ltd., 1972).

^๒ David P. Harris, Testing English as a Second Language (New York: McGraw-Hill Book Co., 1969).

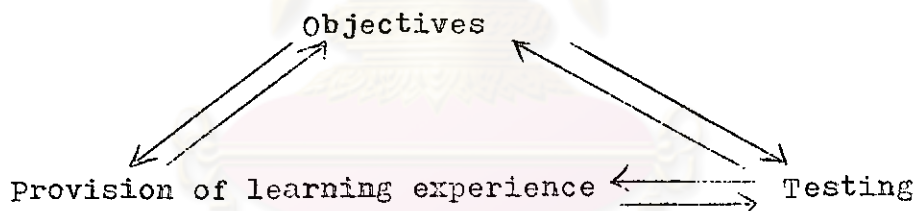
^๓ Ibid., p.3.

จุดบกพร่องที่ปรากฏ หรือวัดปริมาณความสามารถของผู้ที่ถูกสอบ^๕

แบบสอบชนิดที่ใ้ใช้กันมากในโรงเรียนคือประเภทข้อเขียน ถ้าใ้ใช้กับเด็กเล็กก็นิยมใ้ใช้แบบปรนัย ทั้งนี้เพราะใ้เหตุผลการสอบที่เชื่อถือใ้ไ้มาก มีความตรงสูง และใ้ความยุติธรรมมากที่สุดด้วย^๖

ความสำคัญของแบบสอบ

ไบรอัน แฮร์ริสัน (Brian Harrison) ใ้อธิบายถึงความจำเป็นที่ใ้จะต้องมีการสอบใ้ว่า ผู้สอนต้องการสอบเพื่อวัดประสิทธิภาพของการสอนและผลการเรียนของนักเรียน แบบสอบเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อสนองจุดประสงค์ของการศึกษาอย่างกว้างขวาง^๖ ความเห็นนี้ตรงกับความเห็นของ จี.ดับบลิว.แอส.โกสลิง (G.W.H. Gosling) ซึ่งแสดงใ้ให้เห็นความสัมพันธ์ของแบบสอบที่มีต่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษา และกระบวนการเรียนการสอนใ้ดังภาพข้างใ้

วัตถุประสงค์ทางการศึกษาเป็นสิ่งที่กำหนดแนวทางการเรียนการสอน แต่หลังจากการสอนแล้วจะต้องมีการสอบเพื่อเป็นการประเมินผลการเรียนการสอนว่า เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ถ้าผลการสอบแสดงใ้เห็นว่า ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ทางการศึกษา ก็จะได้พิจารณาว่ากระบวนการเรียนการสอนนั้นมีข้อบกพร่องอย่างไร หรือวัตถุประสงค์ทางการศึกษาเกินความสามารถของผู้เรียนหรือไม่ นอกจากการสอบจะช่วยวัดประสิทธิภาพของการเรียนการสอนแล้ว การสอบยังช่วยแสดงใ้ให้เห็นข้อบกพร่องของผู้เรียน ซึ่งจะ

^๕ Brian Harrison, English as a Second and Foreign Language (London: Butler & Tamer Ltd., 1973), p.101.

^๖ ชาวล แพ้ทกุล, เทคนิคการวัดผล (พระนคร: วัฒนาพานิช ๒๕๑๖), หน้า ๑๑๑.

^๖ Brian Harrison, op.cit., p. 104.

เป็นประโยชน์ต่อการจัดการสอนซ่อมเสริม การสอบจะช่วยจำแนกหรือเปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียนและในขณะเดียวกันผลการสอบจะช่วยผู้สอนในการจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนตามที่นักเรียนต้องการ ๗

จันดีการ์ (Chandigarh) ที่ให้เห็นประโยชน์ของแบบสอบไว้หลายประการ

๑. แบบสอบช่วยวัดความสำเร็จในการเรียนของนักเรียน เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจของครูว่าควรจะให้เด็กเรียนผ่านหรือซ้ำวิชานั้นๆ
๒. แบบสอบช่วยสะท้อนให้เห็นความสำเร็จของครูมากกว่านักเรียน คือครูจะพบว่าการสอนนั้นมีข้อดีอย่างไร และมีจุดบกพร่องที่ควรแก้ไขอย่างไร เพื่อให้เด็กเรียนเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
๓. แบบสอบช่วยในการคาดคะเนความสามารถในอนาคตของนักเรียน ช่วยแสดงทักษะของนักเรียนว่าเหมาะที่จะศึกษาสิ่งใดในอนาคต ๘

แมรี ฟินอคชิอาโร (Mary Finocchiaro) และ ไมเคิล โบนโอมิ (Michael Bonomo) กล่าวว่าผลการสอบมีไว้เพื่อ

๑. เลื่อนชั้นนักเรียนหรือพิจารณาให้อยู่ในระดับเดิม
 ๒. เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของกลุ่มหรือแต่ละบุคคลกับมาตรฐานของกลุ่มอื่นในสภาพใกล้เคียงกัน ศึกษาว่ามาตรฐานของนักเรียนสูงหรือต่ำกว่าที่ควร เป็นหรือเพื่อพิจารณาว่าควรทบทวนแก้ไขหลักสูตรหรือไม่
 ๓. ประเมินผลการทดลอง โดยควบคุมกลุ่มทดลองอย่างถี่ และข้อสอบที่จะใช้ประเมินผลการทดลองนี้จะต้องเป็นข้อสอบที่แม่นยำและเชื่อถือได้จึงจะประเมินผลได้ถูกต้อง
 ๔. เป็นรากฐานของความมั่นใจของชุมชนและชาติในการสอนภาษา
 ๕. ช่วยการสอนของครู ๓ ประการคือ
- ๕.๑ เพื่อวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะของภาษาที่เป็นปัญหาที่ยากสำหรับนักเรียน

๗ G.W.H. Gosling, "Testing English," Education Through English ed.H.P.Schoenheimer(F.W.Cheshire Melbourne Canberra Sydney,1967),pp. 250 - 252.

๘ Chandigarh,Teaching English (London:Oxford University Press,1972), p. 130 .

เรียนแต่ละคนหรือกลุ่มนั้น

๕.๒ เพื่อประเมินผลการสอนของครู

๕.๓ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนว่ามีมากน้อยเพียงใด ๘

การสร้างแบบสอบ

แบบสอบในปัจจุบันมี ๒ แบบคือ แบบสอบปากเปล่าและแบบสอบข้อเขียน แบบสอบข้อเขียนยังแบ่งได้เป็น แบบสอบที่ตอบสั้นๆ และแบบสอบที่เป็นความเรียง สำหรับแบบสอบที่ตอบสั้นๆ มีทั้งแบบเลือกตอบ...เติมคำ แทนคำหรือความ และการเปลี่ยนรูป แบบสอบแบบเลือกตอบมีข้อดีคือมีความเป็นปรนัย (objective) ให้คะแนนได้ง่ายและรวดเร็ว สามารถถามได้ครอบคลุมกว้างขวาง ส่วนแบบสอบที่เป็นความเรียงนั้นเหมาะสมกับการเรียนในระดับสูงขึ้นไป ไม่เหมาะที่จะนำมาใช้ในระดับเริ่มเรียน อย่างไรก็ตามแบบสอบแบบความเรียงจะแสดงให้เห็นความสามารถของนักเรียนในการใช้โครงสร้างของรูปประโยคที่ต่างกันไป จำนวนศัพท์ที่นักเรียนรู้และความสามารถในการถ่ายทอดความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ความกระฉับกระเฉงและตรงตามจุดประสงค์ แต่ข้อเสียคือต้องใช้เวลาคตรวจมาก และการให้คะแนนไม่เป็นปรนัย นอกจากจะตั้งเกณฑ์ไว้ล่วงหน้าอย่างรัดกุม ๑๐

องค์ประกอบที่สำคัญในการสร้างแบบสอบ

เมื่อการสอบมีความสำคัญต่อการศึกษา ผู้เป็นครูก็จำเป็นต้องเรียนรู้หลักการสร้างแบบสอบ เพราะการสอนและการสอบเป็นหน้าที่หนึ่งของครู นฤมล ภัทรภานู กล่าวไว้ว่า "ภาระหน้าที่ของผู้เป็นครูจะต้องปฏิบัตินั้นมีหลายด้านแต่ที่สำคัญและเป็นงานหลักที่ครูจะต้องปฏิบัติเป็นประจำมีอยู่ ๒ ด้านคือการสอนและการทดสอบ" ๑๑ แต่ก่อนที่ครูจะสร้างแบบ

๘ Marry Finocchiaro and Michael Bonomo, The Foreign Language Learner: A Guide for Teachers (New York: Regents Publishing Co, Inc., 1973), pp. 205 - 206 .

๑๐ Ibid., p.208.

๑๑ นฤมล ภัทรภานู "การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ไวยากรณ์อังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมในกรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๗, หน้า ๑.

สอบจำเป็นจะต้องรู้ลักษณะสำคัญของแบบสอบที่ดี นฤมล ภัทรภาณุ ให้ข้อคิดในการสร้างแบบสอบว่า "แบบทดสอบที่ดีนั้นจะต้องพิจารณาถึงความยาก ความง่าย จำแนกและความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบ"^{๑๒} ซึ่งคล้ายคลึงกับความคิดของ จันดิการ์ (Chandigarh) ซึ่งสรุปลักษณะที่ดีของแบบสอบไว้ดังนี้

๑. สามารถจำแนกเด็กเก่งและเด็กอ่อนได้ แบบสอบจะต้องประกอบด้วยข้อสอบที่ยากปานกลางและง่ายคละกันไป การที่จะรู้ว่าข้อสอบข้อใดยาก ปานกลาง หรือง่าย จะต้องมีการทดลองสอบ (pretest) เพื่อช่วยในการตัดสินใจในการเลือกข้อสอบฉบับนั้นๆ หรือข้อสอบข้อนั้นๆ ไม่ควรเลือกโดยการคาดคะเน

๒. ข้อสอบนั้นเชื่อถือได้ กล่าวคือนักเรียนที่มีความสามารถในระดับเดียวกันจะทำข้อสอบได้คะแนนใกล้เคียงกัน

๓. ข้อสอบต้องแม่นยำ กล่าวคือสามารถวัดสิ่งที่ต้องการวัดได้จริง^{๑๓}

เดวิด พี แฮร์ริส (David P. Harris) สรุปลักษณะสำคัญของแบบสอบที่ดีไว้ ๓ ประการซึ่งแตกต่างจากความคิดของ จันดิการ์ (Chandigarh) เล็กน้อย คือ

๑. ข้อสอบต้องเชื่อถือได้ พิจารณาทั้งจากตัวแบบสอบ ประชากรที่สอบ และการให้คะแนนการสอบ ประชากรที่สอบควรให้มีลักษณะเหมือนกันที่สุดหรือใช้ประชากรกลุ่มเดียวกันในระยะเวลาใกล้เคียงกัน คะแนนการสอบควรแน่นอนตายตัวจึงนิยมใช้ข้อสอบแบบปรนัย

๒. ข้อสอบต้องแม่นยำ กล่าวคือสามารถวัดสิ่งที่ต้องการวัดและมีประสิทธิภาพในการวัด ไม่ใช่ต้องการวัดสิ่งหนึ่งแต่กลับวัดอีกสิ่งหนึ่ง

๓. ข้อสอบนั้นใช้ประโยชน์ได้ คือประหยัดทั้งเงินและเวลาในการออกแบบสอบในการจัดการสอบ และสะดวกสบายในการให้คะแนน คือความหมายใ้คงง่ายและถูกต้อง^{๑๔}

^{๑๒} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๕.

^{๑๓} Chandigarh, *op.cit.*, pp. 131. - 133.

^{๑๔} Harris, *op.cit.*, pp. 14 - 23.

การสร้างแบบสอบศัพท์

การสร้างแบบสอบศัพท์โดยเฉพาะไม่ข้องเกี่ยวกับโครงสร้างเป็นสิ่งที่ไม่ได้ยากและเป็นไปไม่ได้ เนื่องจากความหมายของศัพท์ส่วนหนึ่งขึ้นกับโครงสร้างไวยากรณ์^{๑๕} ดังได้กล่าวมาแล้วในบทที่ ๑ การสอนศัพท์โดยวิธีแปลก็ไม่ใช่วิธีการสอนศัพท์ที่ถูกต้องเพราะการท่องศัพท์และความหมายไม่ใช่การ เรียนรู้ศัพท์ วิธีการเช่นนี้อาจทำให้นักเรียนเข้าใจผิดว่าการเรียนศัพท์คือการแปลความหมาย^{๑๖} ความจริงการเรียนศัพท์มีความสลับซับซ้อนมากกว่านั้น เพราะความหมายเป็นเพียงส่วนหนึ่งของศัพท์เท่านั้น มีบุคคลเป็นจำนวนมากที่เชื่อว่าความสามารถในการใช้ศัพท์เกิดจากการท่องจำรายการศัพท์จำนวนมากพร้อมกับคำแปล แต่ความจริงไม่ใช่เช่นนั้น แม้แต่ความหมายตามพจนานุกรมก็ไม่อาจจะช่วยให้เข้าใจได้ถูกต้องแน่นอนจนกว่าผู้เรียนจะคุ้นเคยกับสถานการณ์ที่เหมาะสมแก่การใช้คำนั้นๆ ผู้เรียนไม่อาจทราบความหมายทางโครงสร้างไวยากรณ์ของคำนั้นๆ นอกจากจะทราบว่าคำนั้นๆปรากฏร่วมกับคำประเภทอื่นอย่างไร เช่น articles, auxiliary verbs เป็นต้น จึงจำเป็นที่จะต้องเรียนศัพท์ในรูปประโยค^{๑๗} และการสอบศัพท์ก็ควรเป็นการสอบศัพท์ในรูปประโยคเช่นกัน ทั้งนี้เพราะความหมายจะกระจ่างชัดแน่นอนเมื่อมีสถานการณ์แสดงให้เห็นว่าเป็นความหมายหนึ่งเท่านั้น^{๑๘}

จุดมุ่งหมายในการสอบศัพท์คือ ต้องการทราบว่าผู้เรียนเข้าใจและสามารถใช้ศัพท์ที่เรียนแล้วได้มากน้อยเพียงใด^{๑๙} แต่เราไม่สามารถนำศัพท์ทุกตัวที่เรียนมาสอบได้ทั้งหมด

^{๑๕} J.A. Bright and G.P. McGregor, Teaching English as a Second Language (London: Longman, 1974), p. 47.

^{๑๖} Robert Lado, Language Teaching (New York: McGraw-Hill Inc., 1964), p. 120.

^{๑๗} Earl W. Stevick, Helping People Learn English (rev.), New York: Abingdon Press, 1957), p. 58.

^{๑๘} Mary Finocchiaro, Teaching Young Children Foreign Language (New York: McGraw-Hill Book Co., 1964), p. 27.

^{๑๙} H.P. Shoenheimer (ed.), Education Through English (F.W. Cheshire Melbourne Canberra Sydney, 1967), p. 252.

ปัญหาแรกที่เกิดขึ้นคือ การเลือกศัพท์ที่จะนำมาสอบ

วิธีการเลือกคำศัพท์ในการสอบอาจทำได้หลายวิธี

๑. สำหรับแบบสอบสัมฤทธิ์ผล (achievement test) นั้น การเลือกศัพท์กระทำไ้โดยการดึงศัพท์จากแบบเรียนที่ใช้อยู่ในชั้นเรียนนั้นโดยพิจารณาจาก

๑.๑ ความถี่ของศัพท์ในแบบเรียน คำที่นำมาสอบควรเป็นคำที่ปรากฏบ่อยๆ ในแบบเรียนนั้น และเป็นคำศัพท์ใหม่

๑.๒ ความหมายของศัพท์ที่ครอบคลุมได้หลายความหมายเพื่อสอบความเข้าใจความหมายของศัพท์นั้นๆ ในสถานการณ์ที่^{๒๐}

๒. สำหรับแบบสอบวัดความสามารถ (proficiency test) นั้น ปัญหาการเลือกศัพท์ที่เหมาะสมมีความยุ่งยากซับซ้อน โดยทั่วไปมักยึดหลักในการพิจารณา ๒ ประการ

๒.๑ พิจารณาจากบัญชีความถี่ของศัพท์ซึ่งมีหลายท่านรวบรวมไว้ เช่น ธอร์นไคท์ (Thorndike)^{๒๑} ฮอร์น (Horn)^{๒๒} เวสต์ (West)^{๒๓} มากิ (Maki) และ ฟอเททท์ (Faucett)^{๒๔}

๒.๒ พิจารณาศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวงการวิชานั้นๆ^{๒๕}

^{๒๐}Robert Lado, Language Testing, p.181.

^{๒๑}Thorndike and Lorge, The Teachers' Word Book of 30,000 Words (New York: Columbia), 1944.

^{๒๒}Ernest Horn, A Basic Writing Vocabulary (Iowa University, Monograph in Ed. 1st series, no.4, April, 1926).

^{๒๓}Michael P. West, A General Service List of English Word (London: Longman, 1953).

^{๒๔}L. Faucett and I. Maki, A Study of English Word-Values Statistically Determined from the Latest Extensive Word-Counts (Tokyo, 1932).

^{๒๕}The Teaching of Modern Language (Netherland: UNESCO, 1955), p.154.

ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบศัพท์

การสร้างแบบสอบมีลำดับขั้นตอนดังนี้

๑. การวางแผนการสอบ ต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนว่า เน้นความสามารถในการใช้ศัพท์หรือเข้าใจศัพท์ที่ใช้ ฉะนั้นก่อนสร้างแบบสอบจะต้องพิจารณาว่าต้องการทดสอบควมสามารถในการใช้ศัพท์ (active vocabulary) หรือความเข้าใจศัพท์ที่ใช้ (passive vocabulary) จากนั้นก็ศึกษาเนื้อหาของวิชา โครงสร้าง ไวยากรณ์ และศัพท์ที่เรียนจากแบบเรียนและแบบฝึกหัดของชั้นนั้นๆ ^{๒๖} และกำหนดแผนการต่างๆดังนี้

๑.๑ กำหนดเวลาในการสอบ

๑.๒ กำหนดจำนวนข้อสอบในแบบสอบ

๑.๓ กำหนดศัพท์ที่จะทำการสอบ

๑.๔ กำหนดรูปแบบของแบบสอบ

๒. การเตรียมแบบสอบ ควรดำเนินการดังนี้คือ

๒.๑ ควรสร้างข้อสอบให้มากกว่าจำนวนที่ต้องการในแบบสอบจริง ถ้าพิมพ์ในแผ่นกระดาษคนละชิ้นกันจะสะดวกในการเพิ่ม ตัดออก หรือเรียงลำดับข้อใหม่

๒.๒ คำสั่งในแบบสอบควร เป็นคำสั่งสั้นๆ เข้าใจง่าย และชัดเจน ควร มีตัวอย่างประกอบความเข้าใจ

๓. หลังจากเขียนแบบสอบเรียบร้อยแล้ว ควรมีการทบทวนแบบสอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อการพิจารณาอย่างรอบคอบ

^{๒๖}David P. Harris, *op.cit.*, pp 95 - 96.

๔. การทดลองแบบสอบ นำแบบสอบนั้นไปทดลองสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่จะสอบจริง ทั้งนี้เพื่อเป็นการสำรวจว่าเวลาที่กำหนดให้ในการสอบเพียงพอหรือไม่ คำสั่งมีความชัดเจนเพียงใด มีอุปสรรคในการจัดการสอบหรือไม่ และข้อสอบมีความยากง่ายเพียงใด ซึ่งจะมีประโยชน์อย่างมากในการทำแบบสอบจริง และในการจัดการสอบจริง

๕. การวิเคราะห์ค่าทางสถิติของแบบสอบ เพื่อพิจารณาข้อสอบที่มีความยาก - ง่ายพอเหมาะ และมีค่าอำนาจจำแนกสูง ข้อใดที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำ ง่ายหรือยากเกินไป ควรตัดทิ้งแล้วนำข้อสอบที่ใส่ได้มาเรียบเรียงใหม่ตามลำดับจากง่ายไปหายาก ควรระวังไม่ให้ข้อถูกเรียงกันตามแบบใดแบบหนึ่งซึ่งนักเรียนจะจับรูปแบบได้

๖. การสร้างแบบสอบจริง แบบสอบจริงควรมีลักษณะดังนี้

- ๖.๑ จะต้องมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและรูปแบบ
- ๖.๒ จะต้องอ่านง่าย
- ๖.๓ ข้อสอบข้อเดียวกันควรอยู่หน้าเดียวกัน
- ๖.๔ ถ้าแบบสอบเป็นแบบเติมคำ จะต้องเว้นช่องว่างให้พอเขียน
- ๖.๕ แบบสอบที่เป็นแบบเลือกตอบ ณาจแยกตอบใน กระดาษคำตอบต่างหาก^{๒๗}

เทคนิคการ เขียนแบบสอบศัพท์แบบต่างๆ^{๒๘}

ผู้วิจัยรวบรวมเทคนิคการ เขียนแบบสอบศัพท์มา เสนอ ดังนี้

๑. แบบให้คำจำกัดความของศัพท์ โดยให้แบบ เลือกตอบ ประกอบด้วยศัพท์ที่ต้องการสอบ และคำจำกัดความที่น่าจะเป็นไปได้หลายๆข้อหรือบางครั้งก็ให้ เลือกคำหรือความที่

^{๒๗} Ibid., pp. 101 - 111.

^{๒๘} Ibid., pp. 51 - 54.

มีความหมายคล้ายคลึงกัน (synonyms) หรือให้คำจำกัดความแล้วให้เลือกราคาที่ถูกต้อง จากคำหลายคำซึ่งเป็นตัวเลือกที่ให้ไว้

๒. แบบเติมคำหรือความลงในช่องว่าง โดยให้แบบเลือกตอบ ข้อสอบจะให้ข้อความทั้งประโยคโดยละช่องว่างไว้ให้เลือกราคาจากศัพท์หลายคำซึ่งเป็นตัวเลือกที่ให้ไว้มาเติม

๓. แบบเลือกความหมายที่ถูกต้อง ศัพท์ที่ต้องการ สอบจะปรากฏในประโยคและชี้คําแนะนําคําชี้ มีความหมายหลายความหมายไว้ให้เลือกความหมายที่ถูกต้อง

๔. แบบให้เขียนรูปประโยค หรือ ศัพท์ใหม่จากประโยคที่ให้ไว้ในรูปประโยคที่ให้ไว้จะมีคําที่ชี้คําแนะนํานักเรียนจะต้องเปลี่ยนโดยให้ความหมายคงเดิม เทคนิคนี้ ง่ายในการออกข้อสอบ แต่ยากแก่การตรวจเพราะไม่อาจกำหนดคําที่แน่นอนได้ ผู้สอบอาจเลือกคําที่นอกข้อสอบไม่คาดคิด

๕. แบบใช้รูปประกอบการ สอบ สำหรับนักเรียนในระดับเริ่มเรียนหรือนักเรียนที่ยังอ่านไม่ออก อาจใช้รูปทดสอบศัพท์โดยวิธีการดังนี้คือ

๕.๑ ออกเสียงศัพท์นั้นๆ

๕.๒ ให้นักเรียนดูภาพนั้นๆ และให้นักเรียนพูดศัพท์นั้นๆ

แต่การใช้ภาพประกอบการ สอบจะมีขอบเขตจำกัดในการใช้ ศัพท์ที่สมควรเป็นคํานาม กริยา และคําบอกทิศทาง การสอบศัพท์ด้วยวิธีการนี้จะรวมความเข้าใจในการฟังด้วย

โรเบิร์ต ลาโด (Robert Lado) แนะนำเทคนิคในการออกแบบสอบศัพท์ไว้ ๓ ประการคือ

- ๑. การให้ศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกัน หรือตรงกันข้ามกับคําที่ให้ในประโยค
- ๒. การใช้ภาพประกอบการ สอบศัพท์ โดยให้เลือกราคาที่ตรงกับศัพท์
- ๓. การให้ตัวเลือกราคาเป็นภาษาของนักเรียน (native language)

ให้เลือกราคาที่มีความหมายตรงกับคําภาษาอังกฤษที่ให้ไว้ ๒๕

๒๕ Robert Lado, Language Testing, pp. 188 - 191.

คำแนะนำในการ เขียนข้อสอบศัพท์

แบบสอบศัพท์จะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเมื่อ

๑. คำจำกัดความหรือความหมายที่ใช้ภาษาง่ายๆ ไม่ควรมีคำยาก ๒ คำ ใน ๑ ข้อ
๒. ตัวเลือกทุกตัวควรมีความยาก-ง่าย เท่าเทียมกัน ถ้าตัวหนึ่งตัวใดง่ายจะ ช่วยให้นักเรียนเดาได้ง่ายขึ้น
๓. ตัวเลือกทุกตัวควร เป็นไปในแนวเดียวกันหรือประเภทเดียวกัน
๔. ตัวเลือกทุกตัวควรมีความสั้นยาวเท่ากันหรือใกล้เคียงกัน
๕. ห้ามใช้คำที่สะกดผิดมาเป็นตัวมั่วหาหรือตัวเลือก

การสร้างแบบสอบศัพท์มาตรฐานมักปรากฏเป็นส่วนหนึ่งของแบบสอบภาษาอังกฤษเสมอและมีการสร้างแบบสอบศัพท์ทั้งในประเทศและต่างประเทศซึ่งพอจะรวบรวมได้ดังนี้

การวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. ๑๙๔๔ - ๑๙๔๕ เอ.เอฟ.วัตต์ส (A.F. Watts) สร้างแบบสอบศัพท์ชื่อ Holborn Vocabulary Test for Young Children^{๓๑} จัดพิมพ์โดย จอร์จ จี.ฮาร์ราป (George G. Harrap & Co., Ltd.) สำหรับทดสอบเด็กอายุระหว่าง ๓.๕ ถึง ๘.๕ ขวบ แบบสอบนี้เป็นแบบสอบที่จะต้องเลือกคำตอบ ๑๐๐ คำมาเติม คำเหล่านี้มาจากรายการศัพท์ที่ใช้บ่อยๆจากบัญชีศัพท์ของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) Thorndike's Teacher's Word Book ๒๐๐๐ คำแรก เนื้อหาของแบบสอบครอบคลุมส่วนประกอบของใบหน้าและร่างกาย รวมทั้งการเคลื่อนไหวต่างๆของมือและนิ้ว เครื่องใช้ภายในบ้าน เสียงต่างๆ เครื่องนุ่งห่ม คำที่เกี่ยวข้อง

^{๓๐}David P. Harris, op.cit., p. 54 - 57.

^{๓๑}Oscar K. Buros (ed) The Fourth Mental Measurement Year-book (New Jersey: The Gryphon Press High Land Park, 1959), p.373.

๒๗
กับอาหารมีอย่างๆ ปริมาณ อาชีพ ถนน และการละเล่นของเด็ก แต่แบบสอบนี้ไม่เสนอ
ข้อมูลเรื่องความเชื่อถือได้ของแบบสอบและความตรงของแบบสอบ จึงไม่เป็นแบบสอบที่มาตรฐานนัก
แต่ก็เป็นแบบสอบที่มีประโยชน์ และใช้เวลาทำการทดสอบ ๔๐.๕๐ นาที

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๐ - ๑๙๕๒ วอลเตอร์ เอ็น. ดูรอสต์ (Walter N. Durost)
และสเตลลา เอส. เซนเทอร์ (Stella S. Center) ร่วมกันสร้างแบบสอบศัพท์
Word Mastery Test: Evaluation and Adjustment Series ๓๒

จัดพิมพ์โดยบริษัทเวิลด์ บุค จำกัด (World Book Co., Ltd.) แบบสอบนี้แบ่งออกเป็น
๒ ภาค สำหรับเด็กที่เรียนในระดับ ๙ - ๑๓

ภาค ๑ เป็นแบบสอบศัพท์แบบเลือกตอบ (Multiple response vocabulary test) จำนวน ๑๐๐ ข้อ เพื่อวัดความรู้เรื่องศัพท์ต่างๆ ไปเป็นคำๆ

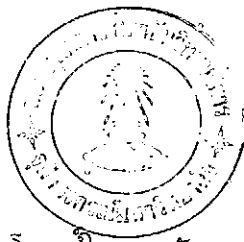
ภาค ๒ สอบอีก ๑ สัปดาห์ต่อมา เข้าคำศัพท์ในภาค ๑ แต่มีประโยคนำ ๑ ประโยค
เพื่อให้ความหมายนั้นถูกจำกัดด้วยรูปประโยค (context) เป็นการ
วัดความรู้ด้านศัพท์ในข้อความที่ปรากฏรวม นอกจากนี้ยังมีคะแนนส่วนที่
๓ ซึ่งมาจากความแตกต่างระหว่างคะแนน ๒ ภาคแรก ซึ่งหมายถึงคะแนนที่นักเรียนสามารถรู้ความหมายของศัพท์ที่ไม่เคยเรียนได้จากข้อความ
ที่ปรากฏรวม

สำหรับภาค ๑ เป็นแบบสอบที่น่าพอใจมาก เพราะเลือกคำจากส่วนประกอบต่างๆ
ของประโยค (parts of speech) และจากศัพท์ที่ใช้ในสังคมได้อย่างเหมาะสม
และมีการทดลอง มีบัญชีแสดงความยากไว้ในกรณีนี้ และระดับความยากมีค่าใกล้เคียงกับ
ค่าที่ควรเป็น (ideal) ส่วนในภาคที่ ๒ แสดงเกณฑ์เฉลี่ย (norm) นอกจากนี้ผู้
แต่งแนะนำให้ติดตามผลขั้นแรกจากภาค ๑ และคะแนนความสามารถจากการใช้รูปประโยค

สำหรับความเชื่อมั่นของแบบสอบได้หาจากการสับเปลี่ยนแบบสอบ (alternate form) และการแบ่งครึ่งแบบสอบ (split-half) ใค้ค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนแบบสอบศัพท์กับระดับสติปัญญาของเด็กเท่ากับ ๐.๒๔ , ๐.๐๒ , -๐.๑๑ และ -๐.๒๔ สำหรับเด็กที่เรียนในระดับ ๘ , ๑๐ , ๑๑ และ ๑๒ ตามลำดับ กล่าวได้ว่า ภาค ๑ และ ภาค ๒ ปรากฏผลน่าพอใจ แต่คะแนนของความสามารถในการพิจารณาจากข้อความที่ปรากฏรวมในภาคที่ ๓ ยังไม่เป็นที่น่าเชื่อถือเท่าใดนัก

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๕ - ๑๙๕๘ มิเรียม เอ็ม ไบรอัน (Miriam M. Bryan) เจเนต จี อัฟเฟลอร์บาคซ์ (Janet G. Afflerbach) และ เฮอร์เบิร์ต เอ ลันไดร (Herbert A. Landry) ร่วมกันสร้างแบบสอบ New Standard Vocabulary Test ^{๓๓} สำหรับเด็กที่เรียนในระดับ ๗ - ๑๒ จัดพิมพ์โดย เอ็ดดูเคชันเนล ดีพาร์ตเมนต์ ริกเกอร์ ไกเจสท์ (Educational Department, Reader's Digest) แบบสอบนี้เป็นแบบสอบชนิดเลือกตอบ มี ๔ คำตอบ (four-response multiple choice) จำนวน ๑๒๕ ข้อ ในแต่ละชุดคัดเลือกคำจากการสุ่มตัวอย่างคำในบัญชีศัพท์ของ ธอร์นไคท์และลอร์จ (Thorndike-Lorge word list) เฉพาะคำที่ใช้ทั่วไปมี ๒ ชุด (A - F forms) และได้ปรับปรุงแล้ว ๔ ชุด แบบสอบ ๒ ชุดแรกใช้สอบในฤดูใบไม้ร่วง และอีก ๒ ชุดใช้สอบในฤดูใบไม้ผลิ เพื่อหามัชฌิมเลขคณิต (mean) สำหรับปริมาณศัพท์ที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนในระหว่างปีที่ทำการศึกษา แบบสอบนี้เป็นแบบสอบที่เชื่อถือได้และเที่ยงาย แบบสอบแต่ละชุดจะทดลองใช้กับเด็กนักเรียนทั้งโรงเรียนใหญ่และโรงเรียนเล็กทั่วประเทศ จำนวนตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ถึง ๘,๐๐๐ คน ปรากฏว่าคามัชฌิมฐาน (median) เท่ากับ ๕ - ๗ สำหรับแบบสอบที่ทดสอบในฤดูใบไม้ร่วงและฤดูใบไม้ผลิ ซึ่งแสดงให้เห็นการปรับปรุงที่ชัดเจนในระหว่างปี และคามัชฌิมฐานระหว่างระดับชั้นหนึ่งกับอีก

^{๓๓}Ibid., p. 374.

ระดับชั้นหนึ่งเท่ากับ ๒ - ๑๐ จึงมีประโยชน์ในการ วัดความก้าวหน้าทางศัพท์ของนักเรียนแต่ละคน ในการ จัดลำดับที่ในชั้นและสามารถเปรียบเทียบกับเกณฑ์เฉลี่ยของประเทศได้ แบบสอบนี้จะเรียงคำจากง่ายไปหายาก และเกณฑ์ความยาก-ง่ายอยู่ในระดับพอดี ผู้สร้างแบบสอบใช้ความระวังในการ ละเว้นตัวลวงที่ยากกว่าตัวที่ต้องการ สอบ คำที่ต้องการสอบ จะปรากฏในวลีสั้นๆ นักเรียนต้องเลือกข้อที่มีความหมายใกล้เคียงกับความหมายของคำที่ขีดเส้นใต้ แบบสอบชุดหนึ่งๆให้เวลา ๓๐ นาที

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๒ โจเซฟ ทิฟฟิน และ โดแนลด์ เอลอง (Joseph Tiffin & Donald A. Long) ได้สร้างแบบสอบศัพท์ Perdue Industrial Supervisors Word-Meaning Test^{๓๘} ซึ่งจัดพิมพ์โดย บริษัท ยูนิเวอร์ซิตี บุค สโตร์ (University Book store) แบบสอบนี้ใช้เวลา ๑๕ - ๒๐ นาที สร้างขึ้นเพื่อทดสอบความสามารถในการ เข้าใจคำของที่ปรึกษาฝ่ายโรงงาน (industrial Supervisors) ที่มีตัวศัพท์ที่เกี่ยวข้อง แบบสอบประกอบด้วยศัพท์ ๒๐ คำ โดยมีคำตอบ ๔ ข้อ ให้คำที่เลือกตอบมีความหมายตรงกันหรือคล้ายคลึงกับคำที่กำหนดให้แบบสอบนี้ ได้ทดลองสอบกับตัวอย่างประชากร ๕๐ คนจากที่ต่างๆ ค่าความ เชื่อถือได้ของแบบสอบเท่ากับ ๐.๘๒ แต่ไม่ได้บอกค่ามัธยิมเลขคณิต (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำสั่งอ่านเข้าใจง่าย แต่ไม่บอกสาเหตุการ เลือกคำว่าพิจารณาจากสิ่งใด บางข้อตัวลวงยากกว่าตัวที่ต้องการสอบ และไม่เสนอข้อมลว่าผู้เข้าสอบเป็นผู้ที่มีประสบการณ์มาแล้วหรือไม่

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๒ จอห์น เจ แมคคาร์ที (John J. McCarty) สร้างแบบสอบ American Literacy Test^{๓๙} สำหรับผู้ใหญ่ ซึ่งใช้เวลาทำการสอบ ๔ - ๑๐ นาที พิมพ์โดย ไชโคเมตริกัฟฟิเลียตส์ (Psychometric Affiliates)

^{๓๘} Ibid., p. 375.

^{๓๙} Oscar K. Buros (ed.) The Sixth Mental Yearbook (New Jersey: The Gryphon Press, 1965), p. 610.

เป็นแบบสอบศัพท์ซึ่งประกอบด้วย ๕๐ คำถาม โดยมีคำตอบแบบเลือกตอบ ๔ ข้อ ให้เลือก คำที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกับคำที่ต้องการสอบ ประชากรที่ทำการสอบมี ๓ กลุ่ม คือ นักศึกษาวิทยาลัย ปี ๔ (university seniors) ผู้สมัครเข้าทำงานในวงการ เทคนิค (Technical trade candidates) และคนที่คอยการศึกษา (illiterate) ได้ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบจากการสอบซ้ำ (test-retest) ซึ่งใช้ ระยะเวลาห่างกัน ๒ สัปดาห์ เท่ากับ ๐.๘๒ ใช้ตัวอย่างประชากร ๕๕ คน และหาค่า สหสัมพันธ์จากการสอบนักศึกษา ๔๓ คนที่มหาวิทยาลัย เซาเทิน อิลลินอยด์ (Southern Illinois University) ได้ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างศัพท์ทางวรรณคดี และ ภาษาอังกฤษ พื้นฐานเท่ากับ ๐.๘๘ แต่แบบสอบนี้ไม่บอกวิธีการเลือกคำหรือผลของการวิเคราะห์รายข้อ (Item analysis)

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๔ - ๑๙๖๑ ซิดนีย์ แอล กุลลิก และ คาร์เรล โฮลล์ม (Sidney L. Gulick & Darrell Holmes) ร่วมกันสร้างแบบสอบศัพท์ชื่อ Gulick Vocabulary Survey^{๓๖} สำหรับสอบนักเรียนวิทยาลัยปีที่ ๔ และนักเรียน มัธยม (College and Superior high school seniors) ใช้เวลาในการ สอบ ๓๕ - ๔๐ นาที โดยแบ่งออกเป็น ๔ ชุด แต่ละชุดมี ๑๐๐ ข้อ เป็นข้อสอบแบบเลือก ตอบทั้งสิ้น สำหรับแบบสอบ A₁ และ A₂ คำที่ต้องการสอบจะปรากฏโดยคำพ้อง แต่แบบ สอบ B₁ และ B₂ คำที่ต้องการสอบจะปรากฏร่วมกับคำอื่นๆ ในวลีสั้นๆ โดยคัดเลือกคำด้วย วิธีการสุ่มอย่างมีระบบ (random selection) จากมิตติศัพท์ของธอร์นไดค์-ลอร์จ (Thorndike-Lorge) ซึ่งมีจำนวน ๓๐,๐๐๐ คำ โดยเลือกคำแต่ละ ๑๐,๐๐๐ คำ แรกที่ใช้อยู่ จากผลการวิเคราะห์แบบสอบนี้ปรากฏว่าแบบสอบชุด A₁ ยากกว่าแบบสอบ ชุดอื่นๆ และแบบสอบชุด B₂ ยากกว่าแบบสอบชุดอื่นๆ อย่างไรก็ตามปัญหาอย่างหนึ่งของแบบ สอบศัพท์คือ การวัดศัพท์ทั้งหมดที่นักเรียนเรียนรู้อยู่ยังไม่สามารถให้ผลที่แน่นอนได้

^{๓๖} Ibid., pp. 612 - 613.

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๔ แผนกวิจัยการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาออนตาริโอ มหาวิทยาลัยโตรอนโต (Department of Educational Research, Ontario College of Education, University of Toronto) สร้างแบบสอบศัพท์ Quick-Scoring Vocabulary Test: Dominion Tests ^{๓๙} สำหรับนักเรียนระดับชั้น ๕ - ๑๓ ใช้เวลาสอบ ๒๐ - ๓๐ นาที แบบสอบนี้มี ๒ ชุด แต่ละชุดมีคำถามแบบเลือกตอบ ๕๐ ข้อ ให้นักเรียนเลือกคำหนึ่งจากจำนวน ๕ คำที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกับคำที่กำหนดให้ ผลการวิเคราะห์แบบสอบนี้ปรากฏว่าความสัมพันธ์ความเชื่อถือได้ของแบบสอบจากการสอบแบบคนงานแตกต่างกันไประหว่าง ๐.๕๐ - ๐.๕๓ สำหรับนักเรียนทั้ง ๕ ระดับชั้น แต่ผลการวิเคราะห์ไม่ให้รายละเอียดเรื่องมีชนิดมิติ หรือความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ความยาก-ง่ายของแต่ละข้อ ความคงที่ภายในแบบสอบ (internal consistency) รวมทั้งไม่ให้รายละเอียดเรื่องความตรงของแบบสอบด้วยและไม่บอกวิธีการเลือกเนื้อหา สรุปกล่าวได้ว่าขอบเขตของแบบสอบนี้มี ๓ ประการคือ

๑. มีใบบอกเกณฑ์การเลือกเนื้อหา
๒. มีใบบอกคุณลักษณะของกลุ่มที่นำมาสอบ
๓. มีใบบอกความลของคะแนนจากการ สอบศัพท์จะช่วยในการพิจารณาผู้เข้ารับการสอบใดด้วยวิธีใด

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๗ - ๑๙๖๐ โรเบิร์ต แอล ธอร์นไดค์ และ เออร์วิง ลอร์จ (Robert L. Thorndike & Irving Lorge) ร่วมกันสร้างแบบสอบ vocabulary Test - G. T. ^{๓๘} สำหรับผู้ที่อายุ ๒๑ ปีขึ้นไป ใช้เวลาทำการสอบ ๕-๑๐ นาที แบบสอบศัพท์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการวัดสติปัญญา (intelligence Test) แบบสอบแบ่งออกเป็น ๕ ชุด แต่ละชุดมีความยาก-ง่ายพอกัน โรเบิร์ต แอล ธอร์นไดค์

^{๓๙} Ibid., pp. 614 - 615.

^{๓๘} Ibid., pp. 615 - 616.

(Robert L. Thorndike) ออกแบบสอบชุดที่ ๑ และ ๒ ส่วน เออร์วิง ลอร์จ (Irving Lorge) ออกแบบสอบชุดที่ ๓, ๔ และ ๕ ธอร์นไคท์ (Thorndike) เป็นผู้คิดเลือกคำแต่ไม่ได้บอกวาคัดเลือกคำจากแหล่งใด แต่ละชุดมี ๒๐ ข้อ เป็นแบบสอบแบบเลือกตอบ และปรากฏว่าตัวที่เลือกตอบยากกว่าคำที่ต้องการสอบ ผลการวิเคราะห์แบบสอบไม่บอกค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบ แต่ ธอร์นไคท์ (Thorndike) ประมาณว่า ๐.๘๓ และชอบกพร่องอีกอย่างหนึ่งคือ มีโอกาสที่จะตีความหมายของคำสั่งผิดไปได้มาก

การวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย

สำหรับประเทศไทยเท่าที่ปรากฏมีผู้สร้างแบบสอบศัพท์ภาษาอังกฤษโดยตรงน้อยมาก ส่วนใหญ่สร้างแบบสอบภาษาอังกฤษโดยมีศัพท์ประกอบเป็นส่วนหนึ่งของแบบสอบ และด้วยเหตุที่ศัพท์เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของภาษา การทดสอบใดๆทางค่านาษาจึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับศัพท์ทั้งสิ้น แต่ผู้วิจัยจะขอกล่าวถึงการสร้างแบบสอบศัพท์ภาษาอังกฤษเฉพาะที่มุ่งสอบศัพท์ภาษาอังกฤษโดยตรง

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ อาวร สุงงกช^{๓๔} สร้างแบบสอบเพื่อทำการสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนค่านาษากรรม ศัพท์ และการอ่านเอาความของนักเรียนเด็กหัดครู ภาคราศนียบัตร์วิชาการ ศึกษาตอนต้น ชั้นปีที่ ๑ และ ปีที่ ๒ จำนวน ๕๒๕ คน ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนเด็กหัดครูที่เป็นตัวอย่างประชากรมีผลในการเรียนภาษาอังกฤษค่านาษากรรมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่านาษาศัพท์อยู่ในระดับปานกลาง และมีผลสัมฤทธิ์ค่านาษากรรมอ่านเอาความอยู่ในระดับต่ำ ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง ๓ ค่านาษา

^{๓๔} อาวร สุงงกช "ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเด็กหัดครู ภาคราศนียบัตร์ วิชาการ ศึกษาตอนต้นของวิทยาลัยครู สามแห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการ ศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๐

ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญในเชิงสถิติ แสดงให้เห็นว่ามีองค์ประกอบร่วมกันในการเรียนภาษา

ปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ชุมพล ปานเกตุ^๑ สร้างข้อสอบสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษตามองค์ประกอบของภาษาทั้ง ๓ อย่าง คือ เสียง ศัพท์ ไวยากรณ์ เพื่อศึกษาสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษในค่านที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของภาษาทั้ง ๓ อย่างคือ เสียง ศัพท์ และไวยากรณ์ ข้อสอบเป็นแบบเลือกตอบ (multiple choice) ตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนชาย-หญิงในโรงเรียนรัฐบาลจำนวน ๓๐๐ คน เฉพาะค่านศัพท์ภาษาอังกฤษเลือก เนื้อหาจากปัญหาที่ปรากฏบ่อยครั้งโดยอาศัยแนวทางจากหลักสูตร และหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้เป็นหลักดังนี้คือ

๑. ศัพท์ที่มีความหมายคล้ายกันหรือเหมือนกัน แต่วิธีใช้ต่างกันจำนวน ๒๕ ข้อ
๒. ศัพท์ที่มีรูปเดียวกันแต่มีความหมายต่างกันเมื่อใช้ในที่ต่างกันจำนวน ๒๕ ข้อ
๓. ศัพท์ที่มีความหมายเดิมอย่างหนึ่ง แต่เมื่อใช้ร่วมกับศัพท์อื่นแล้วจะมีความหมายเป็นอย่างอื่น แตกต่างไปจากเดิม (Idiom) จำนวน ๑๐ ข้อ

หลังจากวิเคราะห์ข้อสอบและแก้ไขเปลี่ยนแปลงตัวเลือกเพื่อให้เหมาะสมแล้ว ๒ ครั้ง ได้คัดเลือกข้อสอบไว้ ๕๐ ข้อ นำไปทดสอบจริง สรุปผลการวิเคราะห์ข้อสอบภาษาอังกฤษค่านศัพท์ได้ดังนี้

ข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกต่ำ	๑	ขอ
ข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกปานกลาง	๓	ขอ
ข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกสูง	๔๖	ขอ
ระดับความยากของ ข้อสอบมีดังนี้		
ง่าย	๕	ขอ
ปานกลาง	๔๔	ขอ

^๑ชุมพล ปานเกตุ "สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนรัฐบาล" วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๓

ยาก

ข้อ

ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบด้านศัพท์ภาษาอังกฤษเท่ากับ ๐.๘๓๖๔

ปีพ.ศ. ๒๕๑๘ สถาบันศุภยาภาษาอังกฤษสร้างแบบสอบทักษะภาษาอังกฤษด้านต่างๆ รวมทั้งการ สอบศัพท์ ตามโครงการ เรียนภาษาตามความสามารถของแต่ละบุคคลเพื่อใช้สอบ ความสามารถด้านศัพท์ของนักเรียนกลุ่มควบคุมซึ่งเรียนแบบเรียน Oxford English Course for Thailand book I และนักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งเรียนแบบเรียน JILAP ระดับ ๑ แบบสอบศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มควบคุมมีจำนวน ๑๕ ข้อ จากผลการวิเคราะห์ ข้อสอบ ค่ามัธยิมเลขคณิตเท่ากับ ๘.๕๒ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๓.๓๓ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของมัธยิมเลขคณิตเท่ากับ ๐.๑๘๕ คะแนนต่ำสุดเท่ากับ ๑ มัธยฐานเท่ากับ ๑๑ คะแนนสูงสุดเท่ากับ ๑๕ ระดับความยากง่ายของแบบสอบเท่ากับ ๘.๘๐๗ ความเชื่อถือได้ของแบบสอบนี้ตามสูตร Kr_{20} เท่ากับ ๐.๗๕๕ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๔๕ ถ้าใช้สูตร Kr_{21} ความเชื่อถือได้ของแบบสอบเท่ากับ ๖.๗๕๖ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๖๗๖

แบบสอบศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มทดลองมีจำนวน ๑๕ ข้อเช่นกัน จากผลการวิเคราะห์ข้อสอบ ค่ามัธยิมเลขคณิตเท่ากับ ๑๐.๖๘ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๒.๘๒ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของมัธยิมเลขคณิตเท่ากับ ๐.๑๓ คะแนนต่ำสุดเท่ากับ ๐ มัธยฐานเท่ากับ ๑๐ คะแนนสูงสุดเท่ากับ ๑๔ ระดับความยากง่ายของแบบสอบเท่ากับ ๑๐.๖๘๔ ความเชื่อถือได้ของแบบสอบนี้ตามสูตร Kr_{20} เท่ากับ ๐.๗๗๗ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๓๓๒ ถ้าใช้สูตร Kr_{21} ความเชื่อถือได้ของแบบสอบเท่ากับ ๐.๖๕๗ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๖๕๑ แบบสอบทั้ง ๒ ชุดนี้ไม่มีการทดลองสอบก่อน นำไปใช้จริงเลย และเป็นี่แรกของโครงการสถาบันศุภยาภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ สุขุมาลัย บุทรานนท์ ^{๕๑}ทำการวิจัยแนวการสอนศัพท์เพื่อที่จะ

^{๕๑} สุขุมาลัย บุทรานนท์ "แนวการสอนศัพท์เพื่อที่จะส่งเสริมความเข้าใจและการแสดงออกเป็นภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมปลาย" วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๒

ส่งเสริมความเข้าใจและการแสดงออกเป็นภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้เสนอแนะเกี่ยวกับกำรสอนศัพท์ว่า ภาษาและศัพท์มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะศัพท์เป็นส่วนหนึ่งของภาษา ศัพท์เป็นเครื่องมือในการแสดงออกทางวาจาและภาษาเขียน ความหมายของศัพท์จะต่างออกไปเมื่อมันไปปรากฏอยู่ในโครงสร้างประโยคแบบหนึ่งๆ ครูส่วนมากมักจะสอนเป็นคำคำไป ไม่เข้รปูประโยคให้นักเรียนค แต่วิธีที่ถกและสำคัญที่สุดในการสอนศัพท์จะต้องสอนโดยเข้รปูประโยคให้นักเรียนคยีน ด้เห็น ด้เข้รใจ เพื่อใช้ในการสื่อความหมายได้ ควรจะใช่อุปกรณ์และกิจกรรมเพื่อให้การ สอนเป็นผลดี

พ.ศ. ๒๕๐๓ สุกัญญา โพธิวิหค^๒ ทำการวิจัยแนวการ สอนศัพท์เพื่อที่จะส่งเสริมความเข้าใจและการแสดงออกเป็นภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้ให้ความเห็นในแนวเดียวกับ สุขุมาลัย บุทรานนท์ โดยเน้นความหมายของการสอนศัพท์ว่า ไม่ใช่เป็นการแปลคำต่อคำ นอกจากนี้เสียงของศัพท์สามารถแยกความหมายของศัพท์ให้มีความหมายแตกต่างออกไปอีกด้วย จึงควร สอนให้ด้ก่นำไปใช้ได้จริงๆโดยมีอุปกรณ์การ สอนช่วย

พ.ศ. ๒๕๑๐ ถาวร สุงงค^๓ ทำการวิจัยผลสัมฤทธิ์ในการ เรีนภาษาอังกฤษของนักเรียนเด็กหัดครูประกาศนียบัตร วิชาการ ศึกษาของวิทยาลัยครู ทั้ง ๓ แห่ง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสรุปลการวิจัยไควว่า ความสามารถในการ เรีนภาษาอังกฤษค่านไวยการณื การอ่านเอาความ และ ศัพท์ มีค่าสหสัมพันธ์กันอย่งมีนัยสำคัญในเชิงสถิติ แสดงว่า ทั้งสามอย่างนี้มีองค้ร ประกอบร่วมกันในการ เรีนภาษาอังกฤษ

พ.ศ. ๒๕๑๔ เจือจันทร จงสถิตยอยู่^๔ ด้ทำการวิจัยเรื่องโครงการ สอนอ่าน

จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย

^๒ สุกัญญา โพธิวิหค "แนวการ สอนศัพท์เพื่อที่จะส่งเสริมความเข้าใจและการแสดงออกเป็นภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" วิทยานิพนธ์ครุ ศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย ๒๕๐๓

^๓ถาวร สุงงค เรื่องเดิม

^๔เจือจันทร จงสถิตยอยู่ "โครงการ สอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย ๒๕๑๔

ภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สรุปผลการวิจัยได้ว่า ปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษที่สำคัญที่สุด คือ นักเรียนไม่เข้าใจความหมายของศัพท์ ในกรณีที่นักเรียนรู้ความหมายของศัพท์ทุกคำ แต่ยังไม่เข้าใจ สาเหตุส่วนใหญ่เป็นเพราะไม่เข้าใจสำนวนและโครงสร้างของประโยค

พ.ศ. ๒๕๑๕ พิศร วัลย์ โกวินท์^{๕๕} ได้ทำการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ พบว่าความสัมพันธ์สัมพัทธ์ระหว่างความเข้าใจศัพท์และความเข้าใจในการอ่านเท่ากับ ๐.๘๐๑ และมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕

ในปีเดียวกันนี้ สุธรรม ชาศะสิงห์^{๕๖} ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ของความเข้าใจโครงสร้างและความหมายของศัพท์ภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านเอาความของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตร วิชาการ ศึกษาปีที่ ๒ ของวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ปรากฏว่าความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางโครงสร้างและทางศัพท์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^{๕๕}พิศร วัลย์ โกวินท์ "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕" วิทยานิพนธ์ปริณิฏฑามหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๕

^{๕๖}สุธรรม ชาศะสิงห์ "ความสัมพันธ์ของความเข้าใจโครงสร้างและความหมายของศัพท์ภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านเอาความของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตร วิชาการ ศึกษาปีที่ ๒ ของวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา" วิทยานิพนธ์ปริณิฏฑามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการ ศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๕